

# РЕШЕНИЕ

№ 424

гр. София, 22.01.2020 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 2 състав, в**  
публично заседание на 14.11.2019 г. в следния състав:

**СЪДИЯ: Евгения Иванова**

при участието на секретаря Евгения Стоичкова, като разгледа дело номер **9203** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е образувано по жалба на Л. Б. Г. с ЕГН [ЕГН] от [населено място] срещу Решение № 1040-21-305/12.07.2019г на директора на ТП на НОИ ,с което са потвърдени Разпореждане № 212-00-1526-2/17.05.2019г и Разпореждане № 212-00-1526-3/17.05.2019г. С първото разпореждане се отменя , на основание чл. 54ж, ал. 2, т. 1 от КСО Разпореждане за отпускане на парично обезщетение за безработица /ПОБ/ № 212-00-1526-1/14.03.2016г, а с второто на основание чл. 54ж, ал. 3 във връзка с чл. 114, ал. 1 от КСО е разпоредено Л. Б. Г. да възстанови недобросъвестно получено парично обезщетение за безработица за периода 22.02.2016г до 21.10.2016г в размер на 3529.68лв –главница и 1016.49лв-лихва от датата на неоснователно полученото обезщетение до датата на издаване на разпореждането , както и законна лихва до окончателното му погасяване. По подробно изложени в жалбата аргументи се правят няколко алтернативни искания към съда , а именно : Да се отмени Решение № 1040-21-305/12.07.2019г на директора на ТП на НОИ и се прогласи нищожността му,респ. да се отменят Разпореждане № 212-00-1526-2/17.05.2019г и Разпореждане № 212-00-1526-3/17.05.2019г или да се отмени Решение № 1040-21-305/12.07.2019г на директора на ТП на НОИ и потвърдените разпореждания, в следните части: В разпореждане № 212-00-1526-2 от 17.05.2019 г. в частта, с която е отменено първоначалното разпореждане от 14.03.2016 г. за отпускане на ПОБ до размер от 590,40 лв. ,на основание чл.54б ал.3 от КСО за периода 22.02.2016г -21.06.2016г и в разпореждане № 212-00-1526-3 от 17.05.2019 г., в частта с която е определено

възстановяване на ПОБ до размера на 590, 40 лв., ведно със законната лихва върху тази сума. Категорично се оспорва констатацията за недобросъвестно получаване на обезщетението за безработица, като конкретизира че към момента на отпускане на това обезщетение работодателя е осъществявал дейност, а смъртта на едноличния собственик на [фирма] е настъпила няколко месеца след прекратяване на трудовото й правоотношение и това обстоятелство не може да рефлектира върху развилите се обществени отношения преди нейната смърт.

В съд. заседание жалбоподателката не се явява и не се представлява. Постъпила са писмени бележки от жалбоподателката на 13.11.2019г, в които се излагат доводи за незаконосъобразност на оспорените актове, идентични с тези по жалбата.

Ответника оспорва жалбата чрез юриск. Б. В писмени бележки от 22.11.2019г е изложила аргументи за неоснователност на жалбата на Л. Б. Г..

АССГ, втори състав, III –то отделение като съобрази доказателствата събрани в производството, становищата на страните и приложимия материален закон, намира следното:

Със заявление вх. № 212-00-1526/01.03.2016 г. Л. Б. Г. е сезирала административния орган с молба за отпускане на ПОБ по чл. 54а от КСО. Видно от справка за приети, върнати и липсващи документи с вх. № 214-00-1526-1/01.03.2016 г., към заявлението е приложена заповед № 008/22.02.2016 г., издадена от дружеството [фирма], ЕИК[ЕИК] за прекратяване на трудовото й правоотношение, считано от 22.02.2016 г., на основание чл. 71, т. 1 от Кодекса на труда /КТ/ (за трудово правоотношение, обявено за възникнало от осигурителя, считано от 01.02.2016 г. до 22.02.2016 г., с продължителност - 21 дни). С разпореждане № 212-00-1526-1 от 14.03.2016 г. на основание чл. 54ж, ал. 1 и във връзка с чл. 54а, ал. 1, чл. 54б, ал. 1 и чл. 54в, ал. 1 от КСО е отпуснато ПОБ от 22.02.2016 г. до 21.10.2016 г. вкл., в размер на 21,01 лв. дневно.

Във връзка с извършване на последващ контрол от контролните органи на ТП на НОИ-С. град във връзка с подадените от [фирма], ЕИК[ЕИК] данни по реда на чл. 5, ал. 4 от КСО за осигурителен стаж и осигурителен доход, въз основа на които са изплатени парични обезщетения за безработица, и предвид установеното, че едноличния собственик и управител на дружеството - С. В. И. е починала на 15.07.2016 г., в дружеството са извършени проверки от ТД на НАП-С., ИА „Главна инспекция по труда“ (ИА ГИТ) и проверка по разходите на ДОО от контролен орган на ТП на НОИ-С. град.

Съгласно уведомително писмо вх. № 1029-21 -3838#423/10.08.2017 г. на ТД на НАП -С. се установява, че няма данни за подавани от [фирма] годишни данъчни декларации по чл. 92 от ЗКПО и годишни финансови отчети за 2015 г. и 2016 г., декларации образец № 1 и образец № 6 с данни относно осигурителния стаж и осигурителния доход на лицата са подавани по електронен път, с КЕП, съгласно Заявление вх. № 2214И0100284 от 11.01.2016 г., подадено преди смъртта на собственика. С последващо писмо от 01.02.2018 г. ТД на НАП - С. сочи, че са предприети действия за извършване на проверка по реда на чл. 110, ал. 3 от ДОПК, а с уведомително писмо вх. № 1029-21-3838#481/12.12.2018 г. че към момента на извършване на проверката "Б. С." Е., ЕИК[ЕИК] няма правоприменик и органите по приходите на НАП са в обективна невъзможност за извършване на документална проверка на дружеството и следва изготвяне на уведомление до прокуратурата.

Съгласно писмо вх. № 1029-21-3838#446/04.10.2017 г. на ИА ГИТ се установява, че

при извършената проверка наследниците на С. В. И. са декларирали, че „нямат представа, че тяхната майка е имала фирма“ и не са упълномощавали никого да представлява дружеството.

Назначената в ТП на НОИ-С. град проверка по разходите на ДОО на [фирма] е приключила с Констативен протокол № KB-5-21-00532644/05.03.2019 г. от контролен орган, съгласно който е установено следното:

- по данни от Търговския регистър /ТР/ [фирма], ЕИК[ЕИК] се представлява и управлява от С. В. И., правоприменник на дружеството от 21.07.2015 г. Г-жа И. е починала на 15.07.2016 г. В ТР няма данни да има правоприменник след смъртта на собственика;

- липсват данни за подадени и вписани от страна на [фирма], ЕИК[ЕИК] годишни финансови отчети за 2015 г. и 2016 г. и данни за преведени осигурителни вноски за ДОО за времето от 01.01.2016 г. до 31.12.2016 г.

Предвид гореизложеното, поради невъзможност да бъде извършена проверка в [фирма], ЕИК[ЕИК] на първичните документи - ведомостите за заплати, трудови договори, заповеди за прекратяване на трудови правоотношение и други разходооправдателни документи, от които да се изясни има ли действително възникнало трудово правоотношение за лицата след смъртта на собственика на [фирма], ЕИК[ЕИК], начислени и изплатени ли са брутните трудови възнаграждения в размерите, в които са подадени данните по чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО за периода от 01.01.2016 г. до 31.12.2016 г., е съставен горецитирания Констативен протокол № KB-5-21-00532644/05.03.2019 г.

Видно от писмо № 1029-21 ~3838#494/12.06.2019 г. на контролните органи на ТП на НОИ / стр.25 от делото / е , че всички данни по чл. 5, ал. 4 от КСО за лицата по трудови правоотношения за периода от 01.01.2016 г. до 31.12.2017 г., са заличени поради липса на търговска дейност, след приключили процесуални действия за служебно заличаване на данните по реда на чл. 3, ал. 13 от Наредба № Н-8 от 29.12.2005 г. на Министъра на финансите за съдържанието, сроковете, начина и реда за подаване и съхранение на данни от работодателите, осигурителите за осигурените при тях лица, както и от самоосигуряващите се лица, подадени от дружество [фирма], ЕИК[ЕИК] - [населено място].

На базата на тези констатации са издадени обжалваните разпореждания № 212-00-4838-2 от 17.05.2019 г., с което на основание чл. 54ж, ал. 2, т. 1 от КСО е отменено разпореждане № 212-00-4838-1/29.07.2016 г., с което е отпуснато парично обезщетение за безработица по чл. 54а от КСО и № 212-00-1526-3 от 17.05.2019 г., с което на основание чл. 54ж, ал. 3 и във връзка с чл. 114, ал. 1 от КСО е постановено Л. Б. Г., ЕГН [ЕГН] да възстанови недобросъвестно полученото ПОБ за периода от 22.02.2016 г. до 21.10.2016 г. вкл. в размер на 3529,68 лв. - главница и 1016,49 лв. - дължима лихва от датата на неоснователно полученото обезщетение до датата на настоящото разпореждане.

От изложените по-горе факти и обстоятелства, установени при извършените проверки, контролните органи на ТП на НОИ са обосנוвали извод , че през 2016 г. [фирма] не е извършвало дейност по смисъла на Търговския закон, която да предполага наемане на лица по трудов договор за осъществяването ѝ. Не се установяват никакви данни за реализирани приходи от търговска дейност на дружеството през 2016 г., които да обуславят изплащане на възнаграждения на лицата, за които са подавани данни в регистъра на осигурените лица.

Разпоредбата на чл. 54а, ал. 1 от КСО /в редакцията до 31.12.2017 г./ определя, че право на парично обезщетение за безработица имат лицата, за които са внесени или дължими осигурителни вноски във фонд "Безработица" най-малко 9 месеца през последните 15 месеца преди прекратяване на осигуряването и които имат регистрация като безработни в Агенцията по заетостта; не са придобили право на пенсия за осигурителен стаж и възраст в Република България или пенсия за старост в друга държава или не получават пенсия за осигурителен стаж и възраст в намален размер по чл. 68а или професионална пенсия по чл. 168 и не упражняват трудова дейност, за която подлежат на задължително осигуряване по този кодекс или по законодателството на друга държава, с изключение на лицата по чл.114а, ал.1 от Кодекса на труда /КТ/.

Разпоредбата на чл. 54а, ал. 4 от КСО определя, че ПОБ се изплаща от датата на последното прекратяване на осигуряването, ако заявлението за отпускане на ПОБ, е подадено в тримесечен срок от тази дата и лицето се е регистрирало като безработно в Агенцията по заетостта в срок 7 дни от тази дата.

Съгласно чл. 54л от КСО отпускането, изчисляването, изменянето, отказването, спирането, прекратяването, възобновяването и възстановяването на паричните обезщетения за безработица се извършват въз основа на данните по чл. 5, ал. 4, т. 1 и на данните, декларирани в подадените от лицата документи за отпускане на обезщетенията при условия и по ред, определени с акт на Министерския съвет.

Предвид представените от Л. Б. Г. документи и наличните данни към 2016 г., подавани по реда на чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО, с разпореждане № 212-00-1526-1/14.03.2016 г. на основание чл. 54ж, ал. 1 и във връзка с чл. 54а, ал. 1, чл. 54б, ал. 1 и чл. 54в, ал. 1 от КСО, на жалбоподателката е отпуснато парично обезщетение за безработица, считано от 22.02.2016 г. до 21.10.2016 г. вкл., в размер на 21.01 лв. дневно и е изплатено от фонд "Безработица" на ДОО парично обезщетение за посочения период в общ размер на 3 529,68 лева.

Разпорежданията на длъжностното лице по чл. 54ж, ал. 1 от КСО № 212-00-1526-2 от 17.05.2019 г. и № 212-00-1526-3 от 17.05.2019 г. са издадени във връзка с осъществен последващ контрол относно изплатените парични обезщетения, предвид установени нови обстоятелства относно осигурителя [фирма], ЕИК[ЕИК]. Подадените от този осигурител данни по чл. 5, ал. 4 от КСО за Л. Б. Г. за периода от 01.02.2016 г. до 21.02.2016 г. вкл., са заличени и за този период жалбоподателката не е осигурено лице по смисъла на чл. 10 от КСО и § 1, ал. 1, т. 3 от Допълнителните разпоредби на КСО и не отговаря на изискванията на чл. 54а от КСО.

С оглед на установеното от фактическа страна, настоящият състав приема, че жалбата на Л. Б. Г. с ЕГН [ЕГН] от [населено място] срещу Решение № 1040-21-305/12.07.2019г на директора на ТП на НОИ, с което са потвърдени Разпореждане № 212-00-1526-2/17.05.2019г и Разпореждане № 212-00-1526-3/17.05.2019г. е допустима за разглеждане. Подадена е в предвидения от закона 14-дневен срок от връчване на решението, от неблагоприятно засегнато лице и срещу акт, подлежащ на съдебен контрол, по арг. от чл.118, ал.1 от КСО, съгласно който решението на ръководителя на ТП на НОИ може да се обжалва в 14-дневен срок от получаването му пред административния съд. Спорът е родово и местно подсъден за разглеждане от настоящия съд на осн. чл.133, ал.1 от АПК.

При извършената задължителна проверка от съда по чл.168 от АПК не се установиха основания за прогласяване на нищожността на Решение № 1040-21-305/12.07.2019г

на директора на ТП на НОИ ,с което са потвърдени Разпореждане № 212-00-1526-2/17.05.2019г и Разпореждане № 212-00-1526-3/17.05.2019г.Същото е валидно , но незаконосъобразно по същество.

По съществото на спора съдът взе предвид следното:

Съгласно чл. 54ж, ал. 2, т. 1 от КСО, влязлото в сила разпореждане по ал. 1 може да се измени или отмени от органа, който го е издал, когато са представени нови документи или доказателства, които имат значение за определяне правото, размера и периода на паричното обезщетение за безработица. Именно позовавайки се на тази правна норма, ръководителят на осигуряването за безработица е постановил Разпореждане № 212-00-1526-2/17.05.2019г с което на основание чл.54ж, ал.2, т.1 от КСО е отменено разпореждане № 212-00-4838-1/29.07.2016 г., с което е отпуснато парично обезщетение за безработица по чл. 54а от КСО и като мотив за това е посочил – извършване на съвместна проверка с органите НАП и Инспекция по труда, при която е установено, че търговското дружество не отчита и не декларира пред органите на НАП търговска дейност, но е подавало данни – уведомления за сключени трудови договори и декларации образец 1 и б за различни лица, за които не са били внасяни осигурителни вноски / виж писмо № 1029-21-3838#402 / 27.07.2017г . Неоснователно подадените данни по чл.5, ал.4, т.1 от КСО са заличени. Съгласно чл.10, ал.1 КСО, осигуряването възниква от деня, в който лицата започнат да упражняват трудова дейност по чл.4 или чл.4а, ал.1 и за които са внесени или дължими осигурителни вноски и продължава до прекратяването ѝ.

С §1, ал. 1, т. 3 от Допълнителните разпоредби (ДР) на КСО е въведена легалната дефиниция на понятието „осигурено лице" - физическо лице, което извършва трудова дейност, за която подлежи на задължително осигуряване по чл. 4 и чл. 4а, ал. 1, и за което са внесени или дължими осигурителни вноски.

От съдържанието на цитираното определение за „осигурено лице" следва, че едно от условията, на които трябва да отговаря лицето, за да се счита за осигурено, е да извършва трудова дейност, за която подлежи на задължително осигуряване по чл. 4 от КСО.

Действително не съществува идентичност на трудовото и осигурителното правоотношение и наличието на сключен трудов договор не е единственото и необходимо условие за възникване на осигурително правоотношение, което е основание за изплащане на парично обезщетение, изчислено по данните, подадени по реда на чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО.

Следователно ответника ,спазвайки разпоредбите на чл.35 и чл.36 от АПК е следвало да се изясни възникнало ли е валидно трудово правоотношение между Л. Б. и осигурителя [фирма], ЕИК[ЕИК] респ. осигурявана ли е Б. за осигурителен риск „безработица“ ,за да ѝ бъде отпуснато ПОБ / парично обезщетение за безработица / за периода 22.02.2016 г. до 21.10.2016 с Разпореждане № 212-00-1526-1/14.03.2016г. Видно от последното жалбоподателката Б. има към датата на прекратяване на осигуряването от последния работодател [фирма] / 22.02.2016г / осигурителен стаж от 6г и 0 м. и осигурителен доход за периода 01.02.2014г до 31.01.2016г в размер на 17545.84лв, поради което ѝ е отпуснато обезщетение за безработица ,считано от 22.02.2016г до 21.10.2016г .

Цитираното разпореждане е било незаконосъобразно отменено с Разпореждане № 212-00-1526-2/17.05.2019г /стр. 28 от делото / ,с аргумент че при извършена проверка на контролните органи на ТП на НОИ С.-град ,на подадени данни по реда на чл.5 ал.4

от КСО в осигурител [фирма] е установено ,че управляващият и представляващ едноличното дружество г-жа С. В. И. е починала на 15.07.2016г и няма данни за правопреемник на дружеството след смъртта на собственика. Също така е установено при проверката ,че от страна на осигурителя [фирма] са подавани уведомления по реда на чл.62 ал.3 и 5 от КТ ,както и данни по чл.5 ал.4 от КСО след смъртта на собственика . В резултат на това всички трудови договори са прекратени. От тази лаконична констатация не става ясно кои трудови договори се прекратяват защо , от кого и на какво основание. Едва в решението на Директора на ТП на НОИ С. – град ,с което се потвърждава Разпореждане № 212-00-1526-2/17.05.2019г се допълват мотивите на последното и се установява ,че всички данни подадени от осигурителя [фирма] за цялата 2016г са заличени служебно ,по реда предвиден в НАРЕДБА No Н-8 от 29.12.2005 г. за съдържанието, сроковете, начина и реда за подаване и съхранение на данни от работодателите, осигурителите за осигурените при тях лица, както и от самоосигуряващите се лица / отменена с ДВ бр.1/03.01.2020/ .

Това служебно заличаване на всички подадени данни от осигурителя на [фирма] за цялата 2016г е абсолютно незаконосъобразно, тъй като не отчита възникналите респ. прекратени трудови и осигурителни правоотношения преди смъртта на едноличния собственик на Е. . Нещо повече юридическите факти и обстоятелства, които водят до преустановяване на търговската дейност на дружеството и водят до неговото юридическо прекратяване са описани в чл. 154 от Търговския закон и единствено от факта, че [фирма] няма подадени ГДД по чл.92 ЗКПО за 2016г., не следва автоматичен извод, че дружеството не е извършвало дейност и че в същото през 2016г. не са били наети лица по трудово правоотношение.

Макар да не се казва директно , контролните органи на НОИ приемат ,че всички сключени трудови договори през 2016 от [фирма] са „фиктивни“ ,тъй като по тях не са внесени осигуровки .

Конкретно трудовото правотношение с жалбоподателката е възникнало и е прекратено , четири месеца и половина преди смъртта на собственика на Е. и по никакъв начин последното обстоятелство не следва да рефлектира върху жалбоподателката . Неотносимо досежно осигуряването на последната е и обстоятелството подавани ли са декларации по ЗКПО, данни по КСО и уведомления по КТ ,тъй като работника или служителя не може да бъде „наказван“ за неспазване на трудовото и осигурителното законодателство от неговия работодател. Отговорността за това е лична , поради което никой не може да бъде отговорен за поведението на трети лица.

Доколкото няма проведено ревизионно производство на осигурителя по реда на чл.110 от КСО или издадени задължителни предписания от контролните органи , които съгласно указанията в писмо изх.№ 1029-40-540#3/26.02.2019г. на Подуправителя на НОИ /достъпно на сайта на НОИ/ са длъжни да издадат - за лицата, за които има подадени данни за осигурителен стаж и доход,то горните изводи за липса на търговска дейност от [фирма], ЕИК[ЕИК] за цялата 2016г и служебното заличаване

на трудови договори и данни по чл.5 ал.1 и 4 от КСО не почива на никакво законово основание ,което от своя страна води до незаконосъобразния извод ,че жалбоподателката не е осигурено лице по смисъла на чл. 10 от КСО и § 1, ал. 1, т. 3 от Допълнителните разпоредби на КСО и не отговаря на изискванията на чл. 54а от КСО.

Безспорно е , че видно от справката от персоналния регистър за лицето в НОИ, Г. има общ трудов стаж 6 години към датата на прекратяване на правоотношението ѝ с работодателя [фирма] ,което е в противоречие с извода за това, че лицето не е осигурено по смисъла на чл.4, ал.1, т.1 от КСО и за него неоснователно са били подадени данни от осигурителя. При липсата на проверка, извършена въз основа на първични счетоводни документи-трудова договор, ведомости за изплащане на работни заплати, счетоводни документи, документи за отчитане на отработените дни, дни в отпуск и пр., да се направи горния извод е несериозно ,още по-малко може да се твърди че са налице нови доказателства по смисъла на чл. 54ж, ал. 2, т. 1 от КСО, които да дадат основание за изменение или отмяна от органа на влязло в сила разпореждане по ал.1 . Макар да не се твърди ,че трудовия договор на жалбоподателката с [фирма] е недействителен ,то следва да се отбележи,с оглед липсата на основание за служебно заличаване на данните подавани от осигурителя за периода преди смъртта на управителката на Е. , че редът и основанията за обявяване на недействителност на трудовия договор са уредени в Глава пета „Възникване и изменение на трудовото правоотношение”, Раздел I, чл. 74 и сл. от Кодекса на труда и липсват индикации за проведена такава процедура.

От изложеното необоснован и недоказан се явява извода,че жалбоподателката не е осигурено лице по смисъла на чл. 10 от КСО и § 1, ал. 1, т. 3 от Допълнителните разпоредби на КСО и не отговаря на изискванията на чл. 54а от КСО,което е резултатирало и незаконосъобразност на Разпореждане № 212-00-1526-2/17.05.2019г.

Незаконосъобразно е и Разпореждане № 212-00-1526-3/17.05.2019г.,с което на основание чл. 54ж, ал. 3 във връзка с чл. 114, ал. 1 от КСО е разпоредено Л. Б. Г. да възстанови недобросъвестно получено парично обезщетение за безработица за периода 22.02.2016г до 21.10.2016г в размер на 3529.68лв –главница и 1016.49лв-лихва от датата на неоснователно полученото обезщетение до датата на издаване на разпореждането , както и законна лихва до окончателното му погасяване,тъй като същото е функция на първото т.е не би се стигнало до издаване на второто разпореждане за връщане на недобросъвестно получено обезщетение за безработица , ако не беше отменено

разпореждането за отпускане на ПОБ на жалбоподателката , с Разпореждане № 212-00-1526-2/17.05.2019г.

Извън това , установяването на неоснователно получаване на осигурителни плащания, не е достатъчно за обосноваване дължимостта на възстановяване на изплатените от средствата на ДОО суми. Задължението за връщане възниква в случаите, когато лицето, получило плащанията, е действало недобросъвестно, тъй като само недобросъвестно получените суми за осигурителни плащания се възстановяват от лицата, които са ги получили, заедно с лихвата по чл. 113, съгласно чл. 114, ал. 1 от КСО. В разпоредбата на чл. 114, ал. 2 от КСО е регламентирано, че добросъвестно получени суми по осигурителни плащания не подлежат на връщане от осигурените лица, с изключение на случаите по чл. 42, ал. 2, чл. 54е и при прилагане разпоредбите на международни договори, по които страна е Република България, в които случаи възстановяването им е без лихва до изтичането на срока за доброволно изпълнение. Следователно материалноправните предпоставки за издаването на разпореждане с правно основание чл. 114, ал. 1 от КСО, е неоснователно извършените осигурителни плащания ,които да са получени недобросъвестно от лицето В случая административният орган не е доказал при условията на главно и пълно доказване в процеса, нито неоснователно плащане на обезщетение за безработица отпуснато с разпореждане № 212-00-1526-1/14.03.2016г , нито недобросъвестност у жалбоподателката при получаване на ПОБ за процесния период , за да бъде постановено връщане на основание чл. 114 КСО.

Добросъвестността е правно начало, което изисква точно отношение и изпълнение на права и задължения в съответствие със законовите норми. В Кодекса за социално осигуряване не се съдържа легална дефиниция на понятието "добросъвестност" при получаване на осигурителни плащания. С оглед на общите принципи на правото и съгласно трайната съдена практика, за добросъвестно получени следва да се считат тези суми, за които осигуреното лице е имало съзнанието и субективното убеждение, че направените осигурителни плащания му се дължат. Недобросъвестно ще е лицето, което е знаело или е предполагало, че няма право да получи съответното осигурително плащане поради наличието на определени обстоятелства, съставляващи пречка за неговото получаване, както и когато съзнателно невярно е декларирало или не е декларирало релевантни факти и обстоятелства за получаването на осигурителното плащане. Добросъвестността се предполага до доказване на противното и в тежест на административния орган е да докаже наличието на недобросъвестност при получаване на сумите.



Изхождайки от тълкуването, че недобросъвестно получени са тези осигурителни плащания, когато получило ги лице е знаело, че няма право на тях поради наличие на установено от закона обстоятелство, което изключва правото му и е укрило това обстоятелство от съответните длъжностни лица, вкл. и чрез затаяване, съдът приема, че в случая не е налице недобросъвестно поведение от страна на жалбоподателката в настоящият процес , при получаването на отпуснатото ѝ ПОБ. От изложеното следва ,че и разпореждането по чл.114 от КСО за възстановяване на недобросъвестно получени суми за ПОБ е незаконосъобразно ,поради липсата на обективния елемент от ФС на тази норма-неоснователно получено обезщетение за безработица и субективния елемент- недобросъвестност при получаване на обезщетение. Съобразно общото правило за разпределение на доказателствената тежест в процеса по чл. 170, ал. 1 от АПК, административният орган следва да установи съществуването на фактическите основания, посочени в оспорения акт. Такова доказване за установяване наличието на материалноправната предпоставка по чл. 114, ал. 1 от КСО и съответно за законосъобразността на разпореденото възстановяване от Г. на получено от нея ПОБ за периода 22.02.2016г до 21.10.2016г. не е проведено.

По изложените съображения Решение № 1040-21-305/12.07.2019г на директора на ТП на НОИ ,с което са потвърдени Разпореждане № 212-00-1526-2/17.05.2019г и Разпореждане № 212-00-1526-3/17.05.2019г. на длъжностното лице, на което е възложено ръководството на осигуряването за безработица при ТП на НОИ-С.-град , следва да се отмени ,като незаконосъобразно.

При този изход на спора в полза на жалбоподателя се следват направените разноси по производството за заплатена ДТ от 10лв . Също така с оглед изхода на спора ,съдът не следва да се произнася по алтернативните искания в жалбата.

Водим от горното, съдът

#### Р Е Ш И:

**ОТМЕНЯ** по жалба на Л. Б. Г. с ЕГН [ЕГН] от [населено място] ж.к „Малинова долина“ ул.“183-та“ № 11 , **Решение № 1040-21-305/12.07.2019г на директора на ТП на НОИ С.-град** , с което са потвърдени Разпореждане № 212-00-1526-2/17.05.2019г и Разпореждане № 212-00-1526-3/17.05.2019г. на длъжностното лице, на

което е възложено ръководството на осигуряването за безработица при  
ТП на НОИ-С.-град като незаконосъобразно  
ОСЪЖДА ТП на НОИ С.-град ДА ЗАПЛАТИ на Л. Б. Г. с ЕГН [ЕГН] от  
[населено място] ж.к „Малинова долина“ ул.“183-та“ № 11 сумата 10  
лева-разноски по делото.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от съобщението на  
страните пред Върховния административен съд.

СЪДИЯ: